

Den Toppede Høne

Længe nok har jeg bondepige været

G Læn ge nok har jeg bonde pige væ - ret
G sid det på tær skel og D spundet på min G teen.
G Nu vil jeg Em glad C sidde hvor jeg D sad
G Frem mest vil jeg gå i de D dan - sen des G rad.

Den Toppede Høne (DK)

Vel nok den mest kendte folkedansemelodi i Danmark

Kilde: 358 Danske Folkedansemelodier (nr. 4)

Node fra Folkets Hus Spillefolk: www.spillefolk.dk (Filnavn: tu-toppede, Lavet 2/12-2004 og sidst revideret 14/1-2013)

Nummer 4 i 358 Danske Folkedansemelodier

Egn: Skåne,

Treårskrigen, 1848-1850 sluttede med en foreløbig dansk sejr i slaget ved Isted. Nu, mente man, måtte tiden være inde til en storoffensiv på det sproglige område. Dansk skulle igen være kirkens og skolens sprog. Nærværende sang viser hvor direkte tonen var umiddelbart efter treårskrigen.

Melodi: Den toppede høne Tekst: Kristen Karstensen 1850

Længe nok har jeg bondepige været,
siddet på tærskel og spundet på min tén.
Længe nok har hun, tyske frøken, blæret
sig i mit sæde - og jeg gnavet ben.
Nu vil jeg glad
sidde, hvor jeg sad,
fremmest vil jeg gå i de dansendes rad.

Mindes jeg kan, i hedenfarne dage
silke jeg sled i min moders rosengård.
Rundt om mig sværmed riddersvende strage,
jeg gik med guld og perler i mit hår.
Dronning jeg var,
kronen jeg bar
statelig i dansen med konning Valdemar.

Ak, men da måtte jeg onde dage friste,
sorte grev Henrik min husbond fangen tog.
Ind over gennembrudt gærde sig mon liste
vendiske bander, og stedse frem de drog.
Bort man mig smed -
i trælestuen ned.
Tyske frøken dansed i danekvindens sted.

Ikke til hove stedes mer jeg turde,
næppe hos bonden man undte mig ro.
Hårdhed jeg léd, og vånded mig jeg gjorde,
når man mig stødte og trådte mig med sko.
Bonden min ven
blev dog igen,
græd med mig i stilhed mangel aften hen.

Dagene skifte nu, - Gud ske lov, de skifte,
atter i højeloftssale tør jeg stå.
Slag vel end vanker af tyske frøkens vifte,
stolt hun end stritter, vil ej af vejen gå.
Men trods al strit
siger jeg frit:
Danekvinden danser af kredsen dig om lidt.

Længe nok har jeg bondepige været,
siddet på tærskel og spundet på min tén.
Længe nok har hun, tyske frøken, blæret
sig i mit sæde - og jeg gnavet ben.
Nu vil jeg glad
sidde, hvor jeg sad,
fremmest vil jeg gå i de dansendes rad.